

Ebor af Silicfan.
 Eidd af bennu wandringsstafwn,
 Dd! jag mdrer dig ed ler,
 Der ar Mrenstans rdd wid grafswen:
 Ddlen, jag har njuitt er.

När jag blir väckt ur sömnens fred &c.

Stockholm, Kongl. Ordens-Boktryckeriet, 1839.
Lilla Nygatan, Nr. 11.

2. Öppnu, eð snalli ein þúfa góð
 í ein varma faja;
 Í eð þór
 uranfór
 norðanvinden faja.
 3. Síðer! undir fám eð lang
 lebsaðen fótjagen;
 allstór lang
 mangan gang
 blir er elst dagu.

Englische.
Eiffen binden banfande
Wider Tagaren ech böden,
Efall jag midia forgerne
Under lifwets alla böden.
Thor af Giffen.
Under lifwets alla böden,
Efall jag midia forgerne,
Em jag midier forgerne,
Efall jag midia tem ech böden,
Eiffen binden banfande.

När jag blir väckt ur sömnens fred
af hessa ljud och flagotoner,
står åt det spökande personer,
andar, gästlar och djeftar med.
Men låt oss glada draga vår börda,
råds att en falsk anledning vörda,
fuggbilder gåfse ej ditt mod;
ty gerningen, ond eller god,
snart eller sent skall lönen störda.

2. Husbond' i Slottet rasar ån,
han är så grumligt wild och blodig,
men han är lika stolt och modig,
ty han har hin håle till wån.
Men låt oss glada draga wår bërda,
råds att en falsk anledning wërda,
fuggbilder gånge ej ditt mod;
ty gerningen, end eller god,
snart eller sent skall lönen stërda.

3. Jag rådes inga spöken mer,
jag ålstar win och hatar dister;
men med nit jag fullgör mina pligter,
hwad man befäller mig det sker.
Men låt ej glada drada wår bërda,
råds att en falsk anledning wërda,
fluggbilder gäffe ej ditt mod;
ty gerningen, ond eller god,
snart eller sent skall lönen stërda.

Nöjen! jag har njutit er,
Det är Men'skans tröst wid grafwen;
Död! jag möter dig och Ier,
Strödd af denna wandringsstafwen.